

44. Π. ΠΑΤΡΑΙ

Ἐπαρχ, Δημογερ. Π. Πατρῶν
Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σ. Γραμματεῖον
τῆς Ἐπικρατείας.

Ἀρ. 44

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' ἀρ. 330 ἐπιταγῆς τῆς Σ. ταύτης Γραμματείας ἡ Δημογερ. αὕτη συμβουλευθεῖσα καὶ τοὺς προκριτοτέρους καὶ εἰδημονεστέρους τῆς ἐπαρχίας ταύτης σπεύδει νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν αὐτῆς τὰ ἐπόμενα.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζητήματα Α'ον, Β'ον, Γ'ον, Δ'ον, Ε'ον, καὶ Ζ'ον αἱ τοπικαὶ συνήθειαι μας εἰσὶν πάντι σύμφωνα μὲ τὸν νόμον.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ ΣΤ'ον ζητήματος, ἡ συνήθεια ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐπεκράτησεν καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ὥστε ἡ θυγάτηρ ἡ ὑπανδρευθεῖσα πρὸ τοῦ θανάτου τῶν γονέων, ἦταν ὑπόχρεος καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν νὰ εὐχαριστηθῇ εἰς ὅσον οἱ τεθνεότες γονεῖς τῇ ἔδωσαν διὰ προῖκα.

Περὶ δὲ τοῦ Η' ζητήματος, συνήθεια ὡς ἀνωτέρω ὑπῆρξεν, ὅταν ἡ συγκατάθεσις τοῦ ἀνδρογύνου εἶναι, δύναται ἀνεξετάστως νὰ ἐκποιηθῇ ἡ προίξ.

Πᾶν εἶδος ἐγγράφου ἦτον συνήθεια νὰ εἶναι μεμαρτυρημένον ἀπὸ τοὺς προεσιῶτας καὶ τοῦτο ἔδιδεν χαρακτῆρα ἐπισημότητος, οἷτινες καὶ συγγενεῖς ἂν ᾔθελαν εἶσθαι τῶν μερῶν, τὰ ὁποῖα τὸ ἐγγράφον ἀφοροῦσι, εἶχεν ὅλον τὸ κῦρος.

Ὑποσημειούμεθα μὲ Σέβας

(Τ.Σ.) Ἐν Π. Πάτραις τὴν 8^{ην} Ἀπρι-
λίου 1833

Οἱ Δημογέροντες
Δ. Ρεντινιώτης
Ν. Σταθακόπουλος
Δ. Τζήπης

45. ΙΜΛΑΚΙΑ

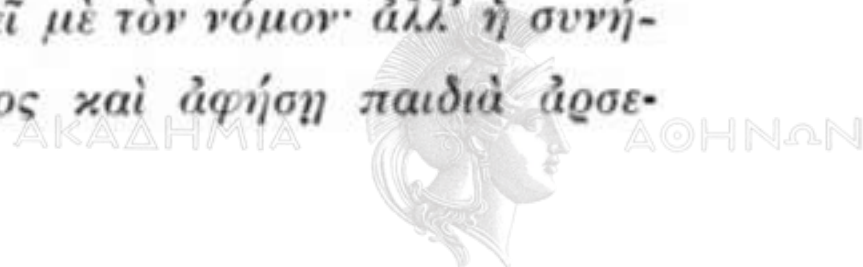
Ἀρ. 83 Τὴν 3 Μαΐου 1833 ἀρ. πρωτ. 33

Πρὸς τὴν Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης σεβ. γραμ-
ματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας

Ἡ Δημογεροντία Ἐμλακίων

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 330 Διαταγὴν τῆς ἡ Δημογεροντία αὕτη συσκευθεῖσα μετὰ τῶν εἰδημονεστέρων τῆς Ἐπαρχίας ταύτης ἐκθέτει ὡς κάτωθεν εἰς ἓνα ἕκαστον ζήτημα τὴν τοπικὴν συνήθειαν.

Εἰς τὸ α'. ζήτημα ἡ συνήθεια τοῦ τόπου δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον· ἀλλ' ἡ συνήθεια εἶναι αὕτη ὅταν τις ἀποθάνῃ ἀδιάθετος καὶ ἀφήσῃ παιδιὰ ἀρσε-

ρικά καὶ θηλυκά, τὰ μὲν ἀρσενικά, εἴτε μικρότερα εἴτε μεγαλύτερα, κληρονομοῦν ἐξ ἴσου τὴν πατρικὴν τῶν καὶ μητρικὴν τῶν περιουσίαν, τὰ δὲ θηλυκὰ εὐχαριστοῦνται μόνον εἰς ἐκεῖνο τὸ μερίδιον, τὸ ὁποῖον ἤθελε τοὺς δώσουν τὰ ἀρσενικά ὡς προῖκα.

Εἰς τὸ β'. ὅλη ἡ περιουσία τοῦ πατρὸς μετὰ τὸν θάνατόν του μένει εἰς τὰ τέκνα του καὶ δὲν δύναται νὰ τὴν μεταθέσῃ εἰς ἄλλους συγγενεῖς, ἐκτὸς μόνον ἂν θέλῃ νὰ δώσῃ ἓνα ὀλίγον μέρος διὰ ψυχικά του ἢ εἰς ἐκκλησίας ἢ εἰς πτωχοὺς.

Εἰς τὸ γ'. ζήτημα ἡ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον· πλὴν δύναται καὶ κανένας, ὅταν δὲν ἔχει οὔτε κατιόντας οὔτε ἀνιόντας συγγενεῖς, νὰ νύμφηται ἓνα παιδίον εἴτε ἐκ τῶν πλαγίων συγγενῶν του, εἴτε ἄλλο μέρος τὸ ὁποῖον μένει καὶ κληρονόμος του.

Εἰς τὸ δ'. φυλάττεται ὁ νόμος, ἥτοι συμφωνεῖ μὲ τὴν συνήθειαν.

Εἰς τὸ ε' ὡσαύτως.

Εἰς τὸ στ'. ἡ ὑπανδρευθεῖσα θυγάτηρ παρὰ τοῦ πατρὸς ἡ συνήθεια τὴν ὑποχρεώνει νὰ εὐχαριστηθῇ μὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τῆς ἔδωκεν ὁ πατήρ της ὡς προῖκαν καὶ δὲν δύναται νὰ συνεισφέρει αὐτὸ καὶ νὰ μοιράσῃ ἐξίσου μὲ τὰ ἀρσενικά.

Εἰς τὸ ζ' ἡ θυγάτηρ δὲν δύναται νὰ μοιράσῃ ἐξ ἴσου μὲ τὰ ἀρσενικά, ἀφοῦ ἔμεινεν ἀνύπανδρος ἀπὸ τὸν πατέρα της, ἀλλὰ τὰ ἀρσενικά τὴν ὑπανδρεύουν καὶ τῆς δίδουν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤθελε συμφωνήσουν μὲ τὸν ἄνδρα της πρὸ τοῦ γάμου.

Εἰς τὸ η'. ἡ προῖκα καὶ πωλεῖται καὶ ἀνταλλάσσεται, ὅταν εἶναι σύμφωνον τὸ ἀνδρόγυνον καὶ δὲν εἶναι βιασμένη ἡ γυνή.

Αὕτη ἡ συνήθεια ἰσχύει εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπαρχίας ταύτης περὶ τῶν εἰρημένων ζητημάτων παλαιόθεν καὶ ὑποσημειοῖται μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας

τῇ 28' Απριλίου γαδουροχῶρι 1833

Ἡ Δημογεροντία
Π. Παπαντόνη
Α. πουλόπουλος
Κωνστ. Δικαῖος